Ч. 204. Второк 1 жовтня (19 вересня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Американцї на Кубі.

Вчера наспіла з Гаванни, столиці на острові Куба, слїдуюча депеша: „Оногди висїло на беріг 25 американьских вояків а вчера, значить ся в суботу, вийшло на остров значнїйше число американьского войска. Вчера рано оголошено провізоричне правительство зі сторони Сполучених Держав. Секретар державний Тафт подав до відомости, що обнимає правлїнє аж до хвилї, коли настане тревале правительство. Відозву, проголошаючу нове провізоричне правительство, розкинено в тисячах примірників“.

Так отже не довго тїшили ся жителї острова Куби свободою. З під панованя Іспанії прийшли під пановане Сполучених Держав. Чи лиш провізорично і як довго буде тревати тота провізория — хтож то нинї може сказати? Але коли би прийшло до того, що з провізориї вробила би ся вічність, то був би се не лиш доказ того, як північні Американцї анґлїйского походженя, отже ґерманьске племя, стремлять постійно до того, щоби запанувати в цїлій Америцї, але й новий примір в історії, як роздори серед якогось народу, якоїсь суспільности ведуть до єї упадку і приготовляють нагинанє карку під чуже ярмо.

З чогож прийшло до революциї на Кубі, котра остаточно проложила дорогу Американьцям? Президент Пальма стояв зразу понад партиями і уважав ся за вибраного цїлим народом. Аж в лютім 1905 р. станув по сторонї т. зв. умірних і утворив з неї одностайне мінїстерство а відтак тота партия поставила єго знов своїм кандидатом на президента і він на то згодив ся. Правительство пообсаджувало уряди своїми приклонниками а відтак при помочи т. зв. руралес або жандармериї забезпечило собі під конець вересня вибір урядників виборчих для президентури і вибору членів конґресу дня 1. грудня. Тоді усунули ся кандидати лїберальної партиї а партия тота здержала ся зовсім від участи при головних виборах в грудни а в маю сего року перед другою інсталяцією президента Пальми видала відозву, в котрій заявила, що закони нового конґресу, вибраного обманьствами і насильствами, не можуть нїкого обовязувати. Патріотизм і гордість оправдують відмовленє послуху, а коли горожани таки піддають ся і слухають, то роблять се лиш з розуму; але лїберальна партия буде збирати сили до борби в цїли заведеня на ново конституцийного права. Тої відозви не уважано однак за революцийну проґраму і длятого наспіла дня 15. серпня с. р. зовсім несподївано до Европи вість о заговорі на житє Пальми.

З арештованєм синів помершого підчас гостини у Вашінґтонї ґенерала Калікста Ґарція і других розпочала ся дня 19. серпня ворохобня. Ворохобню ухвалено і заприсяжено по всїй формі ще 26. липня, але правительство дало ся їй майже зовсім несподївано заскочити. Тай не розвинуло від тої пори великої акциї, хоч не бракувало єму до того найважнїйшої річи, іменно гроший. З початку мусїло правительство, що правда, спускати ся на 3000 кінних куралїв під командою ґенерала Родріґеза, розкинених відділами по 500 мужа в шести провінциях. З побережної артилєриї, котра лише що зачала ся формувати, можна було ужити кілька сот мужа піших, але ті не були би нїчого вдїяли супротив доброї кінноти ворохобників а з вербованєм охотників ішло дуже поволи; зовсїм молоденькі хлопаки то не добрий материял а з ветеранів давної революциї приходило лиш дуже мало правительству на поміч.

Революция розширила ся була найбільше в західній провінциї Пінар дель Ріо, котра в своїх до 800 метрів високих горах дає добру кривку. На полуднево всхіднім спадї тих гір межи місцевостями Пінар дель Ріо, Сан Люіс, Сан Хуан і Мартінец і Ґванє зібрав був полковник ворохобників Фавстіно (або Піно) Ґверра около 2000 мужа, обсаджував то сю то ту

1)

Ганнібаль Родиєць.

З „Морских оповідань“ — Витториї Векки.

I.

Сонце піднимало ся з поза рога Гермеса [1]) і пускало перші майже поземі лучі помежи марморові стовпци підсїня Мелькартової [2]) сьвятинї на мури високих картаґеньских домів. Місто прокинуло ся із сну. Білі вітрила всїлякого рода оживили широке море, підчас коли близько берега глотили ся малі рибацкі лодки. Два пятивесловцї [3]) з попідвязуваними вітрилами і завішеними жердями вітриловими випливали поволи з торговельної пристанї а тимчасом надпливав від сторони рога Аполлона легкий двовесловий корабель синої краски, на котрім високе чотирогранне вітрило здуло ся було від лагідного вітру.

При обох бічних кермах стояли Ґіско і Магербаль, Фенїкіяни з лиця, одежі і рухів; залога, лїбійскі гребцї і етіопскі невільники, спочивали на лавках, ждучи на знак свого капітана, щоби весла пустити у воду. Той з вершка щогли дав Ґіскови і єго товаришам знак, щоби навертали. Корабель минув вже був Утіку, взяв ся трохи в бік, щоби оминути піскову лаву при устю Баґраду, плив відтак вздовж рога, задержав ся на хвильку напротив горбів з катакомбами, обплив кінчик Меґари, лишив правобіч велику цистерну з єї банею з єгипетского ґранїту і звинув вітрила під мурами Бірзи [4]), на котрій ходили то в один бік то в другий іберийскі вартові. Капітан корабля, Ганнібаль, званий від свого місця уродженя Родийцем, зліз відтак із щогли на долину і приказав робити веслами. Моряки постягали вітрила, корабель плив попри башти, що боронили вузкого устя великої торговельної пристанї, і спустив якор у воду.

З тої сторони, як гребля, підпливала лодка, в котрій робили веслами два Етіопці; в нїй сидїв писар в довгій, білій свитї і в перській мітрі на голові і поставив приписані законом питаня.

— Я Ганнібаль з Гіппо-Дзарітос [5]), званий Родийцем, картаґіньский горожанин, і приїхав з Ґадеса [6]). Добрий бог Мелькарт пособляв менї і привожу вовну, шкіру, мідь і мід. Чи хочеш ще щось більше довідати ся?

— Нї. Нехай тобі Мелькарт і дальше пособляє а так само й Астарта, богиня Тиру і Сидону! А тепер виходи на беріг.

Ганнібаль усьміхнув ся на таке желанє, дав Ґіскови кілька приказів, вийшов на беріг і пустив ся жвавим кроком через найбільше оживлену улицю міста до Меґари.

II.

Ганнібаль, що родив ся на острові Родос і котрого матїр була Понкою, мав на собі фенїкійский моряцкий одяг. Єго біляву голову вкривав високий повстяний капелюх, довкола котрого була як при турбанї обвинена біла хустка; коротка туніка з білої бавовни вкривала єго груди і рамена, на ногах вузкі, сягаючі лиш по колїна штани і грецкі черевики а при череси з македоньскої шкіри висїв довгий ніж зі срібною привіскою; завішений на опашки брунатний плащ закривав по части білу одіж.

Серед ріжнородної товпи з чорними очима, орлиними носами і кучерявими головами впадав Ганнібаль в очи тим, що мав довге біляве волосє, синї очи і коротку русяву бороду, все то знаки грецкої крови, підчас коли буйне кучеряве волосє, великі очи, замашисті рухи і темна краска тїла зраджували єго картаґіньске по батькови походженє.

Ганнібаль увійшов в одну з многих поперечних улиць і кинув оком на якийсь дім з закратованими затїнками; прийшовши до него, застукав а якась латиньска невільниця прибігла,

[1]) Ріг Гермеса, званий нинї Кап Бон, на побережу Африки, напроти Сицилії; на полудневий захід від него лежало в старинї місто Картаґена, в тій сторонї, як нинїшний Туніс. — [2]) Дословно „король міста“ — фенїкійский бог, званий також Ваалом. — [3]) Дво-, три- і пятивесловцї то були більші або менші кораблї, в котрих гребцї сидїли в двох, трох або пяти лавах вздовж обох боків корабля і на даний знак гребли всї враз як один веслами і в той спосіб гнали корабель.

[4]) Так звала ся укріплена часть міста або твердиня Картаґени на полудневім кінци півострова, на котрім місто було збудоване, де також була й торговельна пристань, підчас коли більша часть міста на півночи від неї звала ся Меґара або „нове місто“. — [5]) Нинїшне місто Бізерта. — [6]) Нинїшне Кадіс в Іспанії.

із згаданих місцевостий і уступав ся завсїгди полковникови жандармериї Авальосови так, що не могло нїколи прийти хоч би лиш до найменшої стички. Він держав зразу своїх людий добре в руках, але в послїдних часах зачали они допускати ся розбоїв. В сих сторонах садять і фабрикують найбільше тютюну і як би непокої потягнули ся довше, то треба би застановити всю роботу, а шкоду, яка би з того могла вийти, обчисляють на 72 мілїони корон.

В сусїднїй провінциї Гаванна волочать ся малї ватаги що найбільше по 100 мужа; там убили ще в серпни старого революцийного ґенерала, мулята Квінтина Бандеру. В третїй провінциї Матанцас було ще найспокійнїйше. Провінция Матанцас як і четверта провінция Санта Кляра, то великі провінциї цукрові, де на розлогих филястих рівнинах управляють також солодку бараболю, кукурудзу і банани, а в Санта Кляра ще також досить богато кави і тютюну. Санта Кляра була торік провінциєю ґубернатора Гомеца, Пальмового суперника о президентуру. Отже того Гомеца зловило правительство, бо зовсїм справедливо зачислено его до заговірників; так само казало правительство арештувати й другого Гомеца, мулята і ґенерала Кастільльо та відставити всїх до Гаванни.

Тимчасом ворохобня в Санта Кляра почала несподївано дуже ширити ся. Мимо поражки в днях 27 і 29 серпня під Сієнфуеґос і коло міста Санта Кляра ватаги ворохобників ставали з кождим днем щораз більші так, що остаточно під Сієнфуеґос стануло аж 3000 ворохобників і там почали непокоїти кубайских і американьских плянтаторів, забираючи їм худобу і мули та конї. В Трінїдадї і на полудневім побережу появили ся також віддїли ворохобників, але найсильнїйше проявила ся ворохобня в Пінар дель Ріо і в Санта Кляра; правительство ще и доси не потерпіло нїякої більшої поражки і всї більші місцевости знаходять ся в руках правительства, хоч правда, що сїльске населенє симпатизує з ворохобниками.

Доси ще не маємо вісти, що спонукало Американцїв виступити в роли посередника межи кубайским правительством а ворохобниками і длячого они так поспішили ся з висланєм войска на Кубу. Здає ся лиш, що Американцї скористали з нагоди, щоби виступити нїби то в обороні своїх загрожених інтересів, заким би ще правительство могло здушити ворохобню, та щоби в імени тих інтересів задержати Кубу на завсїгди під своєю властию, як того домагає ся американьска праса. Характеристичне в тій справі єсть то, що тота часть американьскої праси, котра не хоче прилученя Куби до Сполучених Держав, доказує явно, що ворохобню на Кубі викликав американьский капітал, спілка американьских фабрикантів і торговельників цукрових, щоби тим скорше довести до прилученя Куби до Сполучених Держав.

Новинки.

Львів, дня 1-го жовтня 1906.

— Фреквенция в академічній (руский) ґімназиї у Львові. З початком сего року, як ми вже доносили, роздїлено руску ґімназию у Львові на дві части: головне заведенє і філїю. В головнім заведеню вписало ся: до кляси I.a 74 учеників, I.б 74, до II. кл. 67, до III.a 62, III.б 51, до IV. кл. 60, до V.a 57, V.б 57, до VI.a 44, VI.б 39, до VII. кл. 49, до VIII.a 35, VIII.б 39 учеників — разом 708. У філїяльних віддїлах вписалось: до I.a 56, I.б 60, до II.a 60, II.б 61, до III. кл. 62, до IV. кл. 57 — разом 356 учеників. Загальне число учеників в головнім заведеню і філїяльнім виносить 1064.

— В Старім Самборі відбудуть ся дня 9 жовтня загальні збори філїї „Просьвіти" в льокали читальнї „Просьвіти" з такою програмою: о 9-ій год. рано богослуженє в місцевій церкві, о 11 год. отворенє зборів головою товариства, звіт з дїяльности видїлу уступаючого, вибір видїлу, внесеня членів, відчит.

— В Щирци засновано заходом Русинів щирецкого повіта зареєстроване товариство торговельно-промислове з обмеженою порукою під назвою „Народний Дім в Щирци". Цїлию товариства есть заняти ся всякою галузию торговлї і промислу, всяким закупном із села і доставою всего потрібного в селї. Перші загальні збори товариства відбудуть ся в четвер, 4 жовтня с. р. в льокали читальнї „Просьвіти" в Острові, з початком о год. 2-ій по пол. На ті збори повинні явити ся всї щирі люди, а передовсїм всї представителї читалень і крамниць, яко найбільше в тім дїлї інтересовані. Товариство повинно розпочати дїяльність ще в сїм роцї, а се зависить від числа приступивших членів. Тому повинні явитись дня 4-го жовтня с. р. на перші загальні збори, всї, котрі хотять пізнати цїль і хосенність товариства. — За комітет: о. *Б. Еліяшевский*, парох Гуменця. *Гр. Книш*, властитель реальности в Острові, *Вол. Могильницкий*, урядник задаткового товариства в Щирци.

— Убийство на Бесарабії. З Черновець доносять, що в Мендицї на Бесарабії убито 31-лїтного властителя більшої посїлости з Буковини, Йосифа Огановича, котрий там перебував в своїй маєтности. Убито також кухарку і покоївку. Убийства мала допустити ся служба в цїли рабунку. Каси наповненої готівкою і цїнними паперами убийники не могли забрати. Після иншої вісти, яка насціла нинї з Кишинева, ватага розбішаків убила жінку Огановича і кухарку та дверника. Розбішаки забрали 7.000 руб. і цїнні предмети та втекли. Родина Огановичів, бесарабских і буковиньских Вірмен, має свояків також і в Галичинї, а іменно в Бережанах і Станиславові.

— Із станиславівскої єпархії. Приняті до львівскої духовної семинариї мають 18-го жовтня с. р., т. є. в навечерє Покрови сьв. Богородицї представитись ректорови семинариї. Декани, евентуально настоятелї парохій, де перебували в часї вакаций семинаристи з другого, третого і четвертого року, мають донести о поведеню тих питомців та о тім, що они в часї вакаций тричи сповідали ся. — Канонїчну институцию одержали: о. Ник. Теодорович з Гусятина на Пробіжну і о. Конст. Кунинський на парохію при карнім заведеню в Станиславові. — Правительство установило дотацию на оден рік для приватних сотрудників в Дзвинячи, Гвіздю і Кошилівцях. — Висьвячений о. Ал. Гуньовский.

— Огнї. Дня 21 с. м. о 5 год. рано вибух огонь в селї Вишнївчику і знищив 35 загород селяньских разом з будинками господарскими і запасами збіжа. Звиш 60 родин остало ся без стрїхи й хлїба. Страшний вітер, який лютив ся під ту пору перешкаджав дїлу ратунковому як місцевої так і сусїдних сторожий пожарних. Загальну шкоду обчисляють на звиш 100.000. Для несеня помочи погорільцям завязав ся місцевий комітет, котрий і просить присилати жертви на руки о. Любомира Білиньского, адміністратора гр. кат. прихода у Вишнївчику. — Вчера в саме полудне вибух

щоби отворити. На каблуковатім підсїню, опертім на стовпах з кедрового дерева, що ішло довкола подвіря, сидїли женщини дому при ткацких варстатах. Одна з них, правда, що вже постарша, не робила нїчого, товста і безсильна, вкривши собі лице сирийским білилом, сидїла на мягкій овечій шкірі, закрашеній на пурпурово.

Ганнібаль кинув оком поміж жінки, мов би шукав якогось любого личка, а відтак звернув очи до старої і спитав: Елїзо, де Мальта?

— Ах, Родийче, мій любий сину, Молох, той недобрий бог наших батьків, прокляв мою хату. Мальта, моя красна донечка а твоя наречена покинула нас на віки. Я тілько наплакала ся, капітане, одіж на собі подерла, голову посипала попелом (тут хотїла она обтерти собі сльозу). Мальту менї зрабували.

— Зрабували, хто зрабував? На Мелькарта, говори скорше! Перестань заводити а говори скорше!

— Якийсь сотник Ґаллійців, Автарітус.

— Ей ти, недобра бабо, ти продала мою улюблену Мальту тому якомусь кельтийскому пройдисьвітови; ти продала єї за лукавий гріш в неволю; я тебе знаю, ти суєтлива і без серця!

— Нї, Родийче, кленусь тобі богами; мене не було дома, дївчата були самі; войско відходило на Сицилію, ми ще дивили ся за ним, коли оно виходило через браму, щоби всїдати на кораблї; — аж нараз впав Автарітус зі своїми узброєними розбишаками і мимо крику невільниць виніс плачучу Мальту. Тоді, Родийче, побігла я зараз до судиї і зажадала, щоби він зробив менї справу.

— А щож він тобі сказав?

— Що войско від'їхало до Лїлїбеум і що там моя донька...

— А ти стара обтерла собі сльози, може ні? Ти вкрила собі лице білилом як вавилоньска жінка! Іди собі; сам не знаю, чому би менї не спалити тобі твоєї проклятої хати і не віддати тебе Молохови!

Блїдий і дрожачий від злости і зависти вийшов Родиєць з хати Елїзи і впав на улицю.

Родийский моряк полюбив був Мальту цїлою буйною уявою, всїм чувством своєї душі. Мальта і Ганнібаль стрітились були в Термах[7]); він оборонив був хорошеньку молоду дївчину від нагальности нумідийского поводатора[8]). Они полюбили ся а суєтлива Елїза лиш усьміхала ся на вид молодят.

Але небавком мусїли розлучити ся; він мусїв вибирати ся в дорогу до Ґадеса, звідки мав вернути і сполучити ся з нею на віки, а она в своїй скромнїй дївочій комнатцї мала дожидати милого.

І ось тепер він вернув а єї вхопив якийсь ґалїйский найманий жовнїриско та повів зараз сьвітами аж за море в мури Лїлїбеум[9]).

Ганнібаль коли вибіг з Елїзиної хати, не пішов тою дорогою, що завела его з пристанї до Меґари; его щось перло піднимати ся в гору а не сходити в долину. Не зважаючи на глоту на улици, пустив ся він горі горбом. Але ставши коло стовпів підсїня сьвятинї Молоха[10]), він обернув ся і нараз взяла его охота вмішати ся поміж людий; він пустив ся головною улицею на форум[11]), де небавком і станув.

(Дальше буде).

[7]) Нинї місто Терміні Імерезе в провінциї Палермо на Сицилїї, славне з виробу найлїпших в Італії „маккароні". На полудневім всходї міста знаходять ся теплї жерела (44 степенів) гіркої води і тут були купелї вже в глубокій старинї. Місто се оснували були Картаґінцї в 407 пд. Хр. по збуреню міста Гімери. — [8]) Чоловік, що на возових перегонах поводив кіньми.

[9]) Нинїшне місто Марсаля на Сицилії, назване так Сараценами. Картаґінцї оснували тут були в 397 р. пд. Хр. місто, зване Греками Лїлїбайон а Римлянами Лїлїбеум. Звідси було найлїпше виїздити до Африки і длятого вела ся о се місто завзята війна між Римлянами а Картаґінцями.

[10]) Молох або Мелех або також Малїк називав ся божок, котрому Фенїкіяни і їх кольонії, отже й Картаґінцї, а особливо Жиди віддавали честь в той спосіб, що єму на жертву палили все первородне, особливо же первородні дїти. В Єрусалимі була долина Гінном (по єврейски „ґегінном"), де вічно горів огонь, в котрім палено первородні дїти, в пізнїйших часах лиш трупи і всяку нечистоту. Ісус Христос порівнував сей огонь з пеклом і від того пішла назва на пекло „геєнна". Пізнїйше відкуплювали матері свої первородні дїти в той спосіб, що приносили чисті зьвірята або птиці на жертву.

[11]) То, що у нас нинї ринок; була то площа серед міста, де відбували ся не лиш торги, але й всїлякі публичні паради та суди.

огонь в замкненім маґазині Якова Люфта, властителя складу овочів полудневих в лївім крилї Скарбківского будинку у Львові. Горіли міхи з оріхами а дим знищив прочі овочі. Сторожа пожарна угасила огонь ще досить в пору, але мимо того шкода виносить кількасот корон.

— Загадочна катастрофа на зелїзници. Нещаслива пригода на зелїзници коло Ґрентгем в Шкоциї, яка стала ся в першій половині минувшого місяця, не втихла все ще в анґлїйских часописах, котрі не перестають розважати, що було еї причиною. Поспішний поїзд, що мав на стациї Ґрентгем після розкладу їзди станути, не задержав ся там, лиш на диво всїх, що стояли на двірци і ждали на поїзд, пігнав дальше зі скоростию 40 анґлїйских миль (10 наших) на годину. При тім в'їхав той поїзд на невідповідно переставлену колїю і мусів зараз поза стациєю переїзджати дуже прикрим закрутом, по котрім треба лиш поволи їхати. Отже тут на тім закруті поїзд вискочив із шин, злетів із насипу, льокомотива зарила ся в землю, другі ваґони впали на ню а рівночасно експльодував котел і розбиті ваґони зачали горіти. Машиніста і топника розірвало на кусні. З 50 пасажирів, що їхали тим поїздом, 12 згинуло, а прочі більше або менше були покалїчені. Що було причиною сеї катастрофи і длячого поїзд не задержував ся на стациї, хоч повинен був то зробити, не знати й доси та й нїколи мабуть не вияснить ся, бо одинокі люди, котрі могли би дати якесь пояснене, машиніст і топник згинули. Декотрі з людий, що виділи поїзд в руху, кажуть, що виділи при тім як машиніст і топник на поїздї чи били ся чи дерли ся з собою. О скілько се правда, також не знати, але з того пішов здогад, що або машиніст або топник або й оба зійшли з розуму і се сталось причиною катастрофи. На доказ того, що так могло бути, наводять той факт, що машиністи від роботи на льокомотивах дійстно дуже часто сходять з розуму. В Анґлїї, кажуть, єсть 25.000 машиністів від льокомотив, з котрих кождий робить на рік 16.000 миль дороги; можна собі подумати, кілько то мусять видержати при такій роботі на льокомотиві людскі нерви і мозок, отже не дивота, що машиністів і топників при льокомотивах сходить річно з розуму кругло 20 людий.

† Померли: О. Струминьский Максим бувший декан щирецкий, поч. радник митроп. консист. і парох в Ставчанах, помер дня 27 м. м. в 71-ім роцї житя; — Антін Твердохліб, радник краєвого суду у Львові, упокоїв ся дня 28 м. м. в 54-ім роцї житя.

Телеґрами.

Відень 1 жовтня. Професор університету радник Двору др. Йосиф Вайнлехнер помер вчера вечером в Бруку над Литавою ражений апоплексиєю.

Варшава 1 жовтня. Онодї повішено в наслїдок польного воєнного суду якогось Фридриховского за напад на склеп у Варшаві.

Кронштадт 1 жовтня. (П. А.) Вчера часовий суд воєнний оголосив вирок в справі бунту моряків. Бувшого посла до Думи Онїпка засуджено на утрату всїх прав і на депортацию. Трох селян увільнено; 19 моряків засуджено на смерть через розстріляне, 12 на роботи примусові без означення реченця; 23 на 20 лїт робіт примусових; 7 на 15 лїт, 8 на 10 лїт; 60 на 6 лїт; 22 на 4 роки; дальше 429 на придїлене до арештантских рот або на вязницю всїлякої довготи часу. Засуджених позбавлено стану войскового; 129 моряків увільнено. Вирок той має ще затвердити часовий комендант кріпости Адлерберґ.

Петербург 1 жовтня. (П. А.) Комісия, зложена з заступників всїх міністерств, під проводом шефа відділу в міністерстві торговлї, заявила ся більшостию голосів против безпроволочного заведеня вільного порту в Владивостоцї.

Константинополь 1 жовтня. Вчера вручено Портї ноту держав, що обняли верховну власть над Кретою, о іменованю Цаіміса надкомісарем Крети. Ще перед вручепем Порта ще раз запротестувала у чотирох держав против іменованя Цаіміса і зажадала заступленя єго якимсь високим урядником котроїсь з неутральних держав.

Білґрад 1 жовтня. Австро-угорский радник леґацийний Левенталь вручив вчера сербскому правительству відповідь на послїдну сербску ноту.

Мадрид 1 жовтня. Страшенна буря наробила в Андалюзиї величезної шкоди. Охрестність Севіллї стоїть під водою. Богато людий утопило ся. Зелїзницї в сторонах Кадісу в многих місцях поперериванї.

Вашінґтон 1 жовтня. Президент Рузвельт зарядив телеґрафічно безпроволочне вислане 6000 войска на Кубу.

Пензаколя (держ. Алябама) 1 жовтня. В наслїдок сильного оркану 2000 людий знайшло ся без стрїхи. Шпиталь вода забрала; стация карантанова знищена. Форт Перкінс ушкоджений. Богато кораблїв ушкоджених; 19 кораблїв заграничних і численні малї судна застрягли на мілинї. Утопило ся 25 людий.

Гавана 1 жовтня. Ґубернатор Тафт прибув до палати президента і поробив зарядженя, щоби заняти місце президента Пальми, котрий охотно усуває ся зі свого становища. Відтак казав пустити на волю Ґомеза і инших, котрих арештовано під закидом, що викликали ворохобню і згодив ся на їх просьбу, щоби окрема комісия розслїдила їх справу.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (в Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (в Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачова
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачова, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білєти їзди як і всякі иньші білєти, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).